

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/92/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314213610
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2314213610.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Iveta Jankovičová a členiek senátu JUD. Daša Kontríková a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, proti odporcovi: D. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX E. č. XXX, zastúpený K. B., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom XXX XX E. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom 811 02 Bratislava, Šafárikovo námestie č. 7, zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom 811 09 Bratislava, Dobrovičova 13, o zaplatenie 1.549,80 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Galante, č.k. 17C/292/2014-59 zo dňa 21. októbra 2014 v časti zamietnutia a súvisiacej náhrady trov konania, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa potvrdzuje v napadnutej časti a v súvisiacej časti náhrady trov konania.

Účastníkom sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd rozhodol odvolaním napadnutým rozsudkom, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.018,44 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 33,24 eura a s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1.018,44 eura od 7.8.2012 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 50,- eur, kde splátky sú zročné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, pod hrozbou straty výhody splátok. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol. O trovách rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi na účet právneho zástupcu navrhovateľa vedený v S. S. a.s., č. XXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN : S XXXX XXXX XXXXXXXXXXXXXX, SWIFT kód: M. , VS : XXXXXXXXXXX, náhradu trov konania vo výške 24,56 eura titulom súdneho poplatku a vo výške 125,80 eura titulom trov právneho zastúpenia, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. súd musí prihliadať na premlčanie ex offo, teda naň prihliada v spotrebiteľských vzťahoch aj bez námietky odporcu. Súd sa môže zaoberať premlčaním bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva veriteľa. Prax súdov v danom prípade uprednostňuje hľadisko procesnej ekonomie. Ak súd zistí, že uplatnený nárok je premlčaný a dlžník vzniesol námietku premlčania (v danom spotrebiteľskom vzťahu aj bez námietky), súd už bližšie neskúma existenciu subjektívneho práva veriteľa. Vychádza z toho, že tak či tak by žaloba s uplatnenou premlčanou pohľadávkou bola v takom prípade zamietnutá. Navrhovateľ súdu uviedol a odporca to nijako nenamietal, že zročnosť celého dlhu nastala dňa 6. 8. 2012, a teda dňa 7. 8. 2012 mohol navrhovateľ žalovať odporcu o zaplatenie dlžnej sumy. S poukazom na citované zákonné ustanovenia súd potom musí skonštatovať,

že splátky splatné od 10. 6. 2010 do 10. 5. 2011 sú premlčané (keďže návrh na súd bol podaný dňa 3. 6. 2014) a rovnako tak aj úroky z omeškania z týchto splátok, ako si ich vyčíslil navrhovateľ vo svojom návrhu. Nepremilčané tak zostávajú splátky splatné od 10. 6. 2011 až do vyhlásenia zročnosti celého dlhu vrátane príslušenstva. Súd preto priznal navrhovateľovi nielen uvedené splátky ale aj úroky z omeškania z týchto splátok v celkovej sume 33,24 eura (splátky splatné od 10. 6. 2011 do 10. 7. 2012) a priznal aj splátky, ktorých zročnosť nastala dňa 6. 8. 2012 spolu s príslušenstvom. Z uvedeného vyplýva, že premlčaných je 12 splátok po 44,28 eura t. j. 531,36 eura spolu s úrokmi za omeškania vo výške 78,91 eura. V tejto časti potom súd návrh zamietol, nakoľko bol podaný nedôvodne.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ v časti zamietnutia z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu, čo odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1, 392 ods. 2 a 397 Obchodného zákonníka, pretože zastáva názor, že súd nesprávne aplikoval ustanovenie Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda o absolútny obchodnoprávny vzťah. Ďalej poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 M Cdo 3/2011 zo dňa 28. 4. 2011 a 6 M Cdo 4/2012 zo dňa 27. 3. 2013, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. 11. 2013 pod spisovou značkou 15 Co/132/2013 ako aj zo dňa 30. 10. 2013 pod spisovou značkou 15Co 28/2013, Krajského súdu v Trnave k 20. 02. 2014 pod spisovou značkou 9 Co 138/2013 , 11 CO/456/2012. S poukazom na tieto rozhodnutia je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keď aj podľa komentára k § 52 v občianskom zákonníka k spotrebiteľským zmluvám od profesora JUDr. Petra Vojčika je dôležité posúdiť akého charakteru je spotrebiteľská zmluva, či ide o zmluvu občianskoprávneho charakteru alebo obchodnoprávneho charakteru, čo má zásadný význam pri uplatňovaní práv spotrebiteľa. Pokiaľ súd na daný prípad aplikoval ustanovenie § 5b zákona číslo 250/2007 o ochrane spotrebiteľa tak navrhovateľ udáva, že nesúhlasí s tým aby v danom prípade súd postupoval podľa tohto ustanovenia, ktoré nadobudlo účinnosť dňa 1. 5. 2014. Poukázal na článok 1 ods. 1 Ústavy slovenskej republiky, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. 5. 1995, P L. ÚS 16/95 ako aj zo dňa 3. 3. 1996, P L. ÚS36/95, ako aj článok 125 ods. 1 písm. a) a článok 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Aplikáciou ustanovenia § 5b citovaného zákona v dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu podľa článku 11 ods. 1 a článku 1 ods. 2 Ústavy slovenskej republiky, k porušeniu zákazu diskriminácie podľa článku 12 ods. 1 a 2 Ústavy slovenskej republiky a článku 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu práva na majetok a ochranu vlastníckeho práva podľa článku 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, článku 11 odstavec 1 Listiny základných práv a slobôd a v článku 1 dodatkového protokolu o ochrane ľudských práv a základných slobôd, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu podľa článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článku 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ak k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania garantovanej v článku 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a článku 37 odstavec 3 Listiny základných práv a slobôd. Právna úprava platná v Slovenskej republike do 30. 4. 2014 umožňovala spotrebiteľom brániť sa proti pohľadávke uplatnenej po uplynutí premlčacej doby vznesením námietky premlčania. Za účel zvýšenia ochrany spotrebiteľa prijala Národná rada v § 5b citovaného zákona v ktorom prikázala orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy ex offo prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo inú prekážku a to bez stanovenia jasných pravidiel obsiahnutých v prechodných ustanoveniach, ktoré by zabezpečili plynulý prechod z doterajšieho platného účinného režimu právnej úpravy do ich nového režimu. Aplikáciou ust. § 5b citovaného zákona na prebiehajúce na súdne konanie bez ohľadu na to, za akého právneho stavu došlo k nadobudnutiu pohľadávok veriteľom a za akého právneho stavu došlo k podaniu návrhu na začatie konania, došlo k zovretiu princípu právnej istoty ako jedného zo znakov právneho štátu, ktorého súčasťou je aj požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci a závažnému zásahu do majetkových práv veriteľa. Priamym aplikovaním § 5b súd porušil zásadu stanovenú v článku 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorej výklad a uplatňovanie ústavných princípov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných predpisov musí byť v súlade s ústavou Slovenskej republiky. Navrhovateľ si v konaní uplatnil svoj nárok žalobným návrhom 9. 4. 2014, pričom predmetné ustanovenie § 5b nadobudlo účinnosť až dňa 1. 5. 2014 a navrhovateľ nemôže súhlasiť s rozhodnutím súdu a právnym posúdením veci. Preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. ho zmenil tak, že vyhovie návrhu, respektíve v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 a 3 O.s.p. ho zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatňoval voči odporkyni náhradu trov konania a právneho zastúpenia v prvostupňovom i odvolacom konaní pričom trovy odvolacieho konania pozostávajú z jedného právneho úkonu právnej

služby vo výške 41,83 eur s DPH a režijného paušálu právnej služba vo výške 9,65 eur s DPH spolu 51,48 eur s DPH a to úkonu podanie odvolania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. c) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky na jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p. Odvolací súd rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody, s prihliadnutím na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené podmienky pre nepriznanie žalobou uplatneného nároku navrhovateľovi z dôvodu jeho premlčania.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu navrhovateľovi.

Odvolací súd sa predovšetkým sústredil na vyriešenie otázky nastolenej odvolateľom, či ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa... zavedené novelou zákona č. 102/2014 Z.z., je možné podľa navrhovateľa retroaktívne aplikovať i na právne vzťahy, ktoré vznikli pred jeho účinnosťou, teda pred dňom 1.5.2014, pričom dospel k rovnakému záveru ako súd prvostupňový, že áno.

Zodpovedanie tejto otázky súvisí s časovou pôsobnosťou právnych noriem. Rozdiel medzi časovou pôsobnosťou hmotnoprávnych a procesných noriem pritom nie je zásadný, pravidlom je, že právna norma reguluje spoločenské vzťahy dopredu a nie spätne. V danom prípade ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa normuje procesnú činnosť orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy (teda aj súdu), má teda charakter procesnoprávny a to bez ohľadu na to, že je obsiahnuté v hmotnoprávnom predpise. Keďže zároveň táto norma neobsahuje žiadne intertemporálne ustanovenia o časovej pôsobnosti novely, ktorá ho zaviedla, musí platiť pravidlo okamžitej aplikability tohto ustanovenia. Ak teda platí, že právna norma § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa má procesný charakter a zákonodarcu nestanovil osobitný právny režim intertemporality, má súd prihliadať na premlčanie ex officio vo všetkých aj pred nadobudnutím účinnosti tohto ustanovenia začatých konaniach podliehajúcich pod hypotézu tejto právnej normy. Vzhľadom na to prvostupňový súd, ktorý vo veci preskúmaným rozsudkom rozhodol po účinnosti novelizovaného znenia § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ktorý nadobudol účinnosť dňom 1.5.2014) správne ex offo citované ustanovenie zohľadnil a v konaní aplikoval.

V zmysle § 5b zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014 po novelizácii zák. č. 103/2014 Z.z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď inak by bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Preto sa súd I. stupňa správne vypořiadal s otázkou premlčania uplatneného nároku ak splátky splatné od 10. 6. 2010 do 10. 5. 2011 sú premlčané (keďže návrh na súd bol podaný dňa 3. 6. 2014) a rovnako tak aj úroky z omeškania z týchto splátok, ako si ich vyčísli navrhovateľ vo svojom

návrhu. Nepremičané tak zostávajú splátky splatné od 10. 6. 2011 až do vyhlásenia zročnosti celého dlhu vrátane príslušenstva. Súd preto priznal navrhovateľovi nielen uvedené splátky ale aj úroky z omeškania z týchto splátok v celkovej sume 33,24 eura (splátky splatné od 10. 6. 2011 do 10. 7. 2012) a priznal aj splátky, ktorých zročnosť nastala dňa 6. 8. 2012 spolu s príslušenstvom. Z uvedeného vyplýva, že premičaných je 12 splátok po 44,28 eura t. j. 531,36 eura spolu s úrokmi za omeškania vo výške 78,91 eura. V tejto časti potom súd návrh zamietol, nakoľko bol podaný nedôvodne.

Vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa preto odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 za použitia ust. § 142 ods. 1 O.s.p. , pretože úspešná odporkyňa mal právo na náhradu trov konanie, no nežiadala si ju a žiadne jej nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.